

Sygn. akt IV U 124/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekr.sąd. Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2021 roku

sprawy z odwołania J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia (...) roku

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób ,że przyznaje ubezpieczonej J. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia (...)do dnia (...)

Sygn. akt IV U 124/20 upr

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił ubezpieczonej J. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia (...) r. do (...) r.

Lekarz Orzecznik ZUS , na podstawie dołączonej dokumentacji medycznej, stwierdził, że od (...) r., Pani J. S. nie odzyskała zdolności do pracy. Z tego powodu okres zasiłkowy wynoszący 182 dni podlega zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego i został on wykorzystany do (...) r.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji. Wskazała ,że jej niezdolność do pracy przekroczyła 60 dni. Od 06.03.2019 do 02.04.2019 przebywała na zwolnieniu chorobowym, za które otrzymała wynagrodzenie na czas choroby wypłacone przez : (pracodawcę). Od 03.04.2019 do 18.08.2019 nadal przebywała na zwolnieniu chorobowym, za które otrzymała zasiłek chorobowy. Od dnia 19.08.2019 po konsultacji z lekarzem prowadzącym wróciła do pracy. Przeszła ponowne badanie u lekarza medycyny pracy, który wystawił zaświadczenie o mojej zdolności do pracy

W dniu 21.10.2019 stan zdrowia nagle się pogorszył i ubezpieczona ponownie skorzystała z porady prowadzącego. Otrzymała wówczas ponownie zwolnienie lekarskie od dnia 21.10.2019. Zdolność do pracy ubezpieczonej trwała 63 dni.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji.

Wskazano ,że organ rentowy zwrócił uwagę na adnotację lekarza prowadzącego z dnia 24 października 2019 r., o tym iż w przerwie pomiędzy zwolnieniami lekarskimi stan zdrowia Pani S. uległ pogorszeniu. Wizyta datowana na 20 sierpnia 2019 r., została zakończona adnotacją lekarza leczącego : „ Stan wyrównany, stabilny. Kontynuacja terapia."

Natomiast kolejna wizyta z dnia 24 października 2019 r. zawiera zapis, iż badana zgłosiła „pogorszenie od miesiąca, bóle somatyczne, parestazje, lęk, niepokój, atak paniki z hiperwentylacją” (Karta Informacyjna (...) w (...) Zespół (...) w B. -k. 20).

Wskazano, iż lekarz prowadzący M. P. wystawił zaświadczenie lekarskie z dnia (...) r. o tym, że Pani J. S. , u której rozpoznano schorzenie : F33.2 , była zdolna do pracy w okresie od 19 sierpnia 2019 r. do 20 października 2019 r.(k. 17)

W związku w częstymi niezdolnościami do pracy ubezpieczonej i zaistniałymi wątpliwościami, sprawę ubezpieczonej przeanalizował lekarz Orzecznik ZUS , który na podstawie dołączonej dokumentacji medycznej, stwierdził, że od 19 sierpnia 2019 r., Pani J. | S. nie odzyskała zdolności do pracy (opinia lekarska z dnia 22 stycznia 2020 r. k. 22).Z tego powodu okres zasiłkowy wynoszący 182 dni podlega zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego i został on wykorzystany do 5 listopada 2019 r. Organ rentowy wskazał dodatkowo, iż od dnia 21 października 2019 r. do 28 lutego 2020 r. Pani J. S. przebywa w ciągłości na zwolnieniu chorobowym , kod choroby : F.33. (k. 27).

Dalej wyjaśniono ,że okres zasiłkowy liczony jest na nowo wówczas, gdy zachodzi jedna ze wskazanych niżej okoliczności:

- a) niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy,
- b) przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

Żadna z wyżej wymienionych okoliczności, w ocenie organu rentowego nie wystąpiła w niniejszym stanie faktycznym.

Stanowisko organu rentowego znajduje również oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, który w postanowieniu z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt I UK 408/14, wypowiedział się iż : „ Sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby służy do oddzielenia stanów przemijających od ustabilizowanych, jeżeli bowiem ten sam proces chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w dość krótkich odstępach czasu, to uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru czasowego (przemijającego). Rozpoczęcie biegu okresu zasiłkowego z każdą taką niezdolnością od nowa pozwalałoby na przebywanie na zasiłku bez końca, mimo że w rzeczywistości stan zdrowia kwalifikowałby pracownika do renty z tytułu niezdolności do pracy. Istotny jest tu jedynie czas trwania przerwy, która - jeżeli jest względnie długa - może wskazywać na zakończenie się procesu chorobowego, a nowa niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby jest już traktowana jako efekt nowego procesu chorobowego.”

Organ rentowy wskazał także , iż w informacjach dodatkowych dołączonych do decyzji z dnia (...) r., wyjaśniono ubezpieczonej, iż jeżeli po wyczerpaniu okresu zasiłkowego pozostaje nadal niezdolna do pracy, może złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sprawa została skierowana do **postępowania uproszczonego**.(k.18v)

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona J. S. była chora w okresie od 6 marca 2019 r. do 18 sierpnia 2019 r. oraz od 21 października 2019 r. do (...) r. Płatnik składek (...) s.c. , wypłacił ubezpieczonej wynagrodzenie za czas choroby od 6 marca 2019 r. do 2 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wypłacił zasiłek chorobowy za okres od 3 kwietnia 2019 r. do 18 sierpnia 2019 r. i od 21 października 2019 r. do 5 listopada 2019 r. (łącznie 182 dni].

Pismami z dnia 11 grudnia 2019 r. (k. 11) oraz 14 stycznia 2020 r. (k. 14), (...) Oddział w T. zwrócił się do lekarza wystawiającego zwolnienia chorobowe z zapytaniem, czy od 19 sierpnia 2019 r. Pani J. S. odzyskała zdolność do pracy. 14 stycznia 2020 r., uzyskano odpowiedź, w okresie od 19 sierpnia 2019 r. do 20 października 2019 r. , ubezpieczona była zdolna do pracy (k. 17-21). Do odpowiedzi dołączona została Karta Informacyjna (...) z PZP , z której wynika, że

Pani J. S. jest pacjentką (...) od wizyty datowanej na 7 marca 2019 r., podczas której rozpoznano u badanej zaburzenia depresyjne nawracające, epizod depresji ciężkiej bez objawów psychotycznych, kod choroby: F33.2. Kolejne wizyty lekarskie miały miejsce w dniach: 2 kwietnia 2019 r., 7 maja 2019 r., 4 czerwca 2019 r., 2 lipca 2019 r., 20 sierpnia 2019 r., 24 października 2019 r., 21 listopada 2019 r. i (...) r., każdorazowo miało miejsce rozpoznanie choroby F 33.2., przy czym wizyty z 2 lipca 2019 r. i 20 sierpnia 2019 r. zawierają adnotację o tym, iż stan pacjentki uległ wyrównaniu.

Wizyta datowana na 20 sierpnia 2019 r., została zakończona adnotacją lekarza leczącego: „Stan wyrównany, stabilny. Kontynuacja terapii.” Natomiast kolejna wizyta z dnia 24 października 2019 r. zawiera zapis, iż badana zgłosiła „pogorszenie od miesiąca, bóle somatyczne, parestazje, lęk, niepokój, atak paniki z hiperwentylacją” (Karta Informacyjna (...) w (...) Zespół (...) w B. -k. 20).

Lekarz prowadzący M. P. wystawił zaświadczenie lekarskie z dnia (...) r. o tym, że Pani J. S., u której rozpoznano schorzenie: F33.2, była zdolna do pracy w okresie od 19 sierpnia 2019 r. do 20 października 2019 r. (k. 17)

Lekarz Orzecznik ZUS, na podstawie dołączonej dokumentacji medycznej, stwierdził, że od 19 sierpnia 2019 r., Pani J. S. nie odzyskała zdolności do pracy (opinia lekarska z dnia 22 stycznia 2020 r. k. 22).

Dowód: karta medycznych czynności ratunkowych k.29 akt sprawy, pisma organu rentowego, dokumentacja lekarska, opinia lekarza orzecznika, zestawienie niezdolności do pracy ubezpieczonej w aktach ZUS

J. S. wykonuje pracę pracownika produkcyjnego. W dniu 16 sierpnia 2019 r. otrzymała orzeczenie lekarskie lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy.

Dowód: orzeczenie lekarskie k.4

Na podstawie danych z akt sprawy, danych z dokumentacji medycznej i przeprowadzonego jednorazowego badania biegły psychiatra i psycholog rozpoznały u J. S. zaburzenia depresyjne nawracające. Odwołująca była na zwolnieniu lekarskim do 18.08.2019, następnie wróciła do pracy. Pracowała i dawała sobie radę pomimo, że stan jej zdrowia zaczął się pogarszać, ale nie na tyle, żeby musiała przestać pracować. Biegły pogarszanie się stanu zdrowia wiąże z porą roku, gdyż depresje mają tendencje do zaostrzenia się na jesień i na wiosnę, w niektórych ma związek ze zmianą długości dnia. Skoro opiniowana pracowała nie było do jej pracy zastrzeżeń, to była zdolna do pracy.

20-go października wystąpił napad paniki z hiperwentylacją. Taki napad wygląda niezwykle dramatycznie, jeżeli trwa dłużej może nawet dojść do utraty przytomności i drgawek. Nie groźny, ale osoba tym dotknięta zazwyczaj myśli, umiera. Stąd interwencja pogotowia, kolejna wizyta u psychiatry, kolejne zwolnienie i modyfikacja leczenia.

J. S. w okresie od 19.08.2019 do dnia 20 października 2019 r. była zdolna do pracy.

Dowód: opinia biegłych k. 30-33 akt sprawy

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił częściowo w oparciu o fakty bezsporne między stronami, a także na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd ocenił, że zbędne jest przesłuchanie ubezpieczonej na okoliczności wskazane w odwołaniu wobec zebranego materiału dowodowego, który wymagał wiadomości specjalnych.

Sąd kierując się treścią art. 278 kpc dopuścił dowód z opinii biegłych o specjalności psychiatry i psychologa zajmujących się leczeniem choroby, które rozpoznano u ubezpieczonej. Sąd uznał za wiarygodną opinie biegłych. Biegli przeprowadzili badanie, zapoznali się z dokumentami z akt sprawy i akt dołączonych, udzielili odpowiedzi na pytania ujęte w sentencji postanowienia dopuszczającego ten dowód.

Zgodnie z art. 8 i 9 ust. 1 i 2 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 645, z późn.zm.), zasiłek chorobowy przysługuje przez okres

trwania niezdolności do pracy z powody choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Do okresu zasiłkowego nie wlicza się okresu niezdolności do pracy przypadającego w okresach o których mowa w art. 4 ust. 1.

Jak wskazano także w powołanym przez organ rentowy orzeczeniu SN z dnia 19.05.2015r. I UK 408/14 artykuł 9 ust. 2 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa abstrahuje od etiologii chorób wliczanych do okresu zasiłkowego. Zgodnie z gramatyczną wykładnią tego przepisu nie jest więc istotne, czy tę samą chorobę, rozumianą jako opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, powodował ten sam czy inny "czynnik zewnętrzny", lecz aby tak rozumiana "ta sama choroba" powodowała powstanie ponownej niezdolności do pracy w okresie nieprzekraczającym 60 dni, przy czym nie ma znaczenia, czy w czasie przerwy pomiędzy tymi samymi chorobami wystąpiło jakiegokolwiek inne schorzenie niewliczane do okresu nieprzerwanej niezdolności do pracy, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Wskazano również co jest zgodne ze z cyt. przepisami oraz stanowiskiem Sądu Rejonowego, że nowy okres zasiłkowy otwiera się, gdy przerwa w niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą była dłuższa od 60 dni.

J. S. w okresie od 19 sierpnia 2019 do dnia 20 października 2019, była zdolna do pracy. Okres zdolności do pracy wynosił 63 dni. Nawet założywszy, że 20.10.2019r. (napad hiperwentylacji powinien być traktowany jako niezdolność do pracy to przerwa do 19.10.2019r. wynosi 62 dni. Sąd podzielił jednak opinię biegłych mają na uwadze, że wizyta pogotowia była o 20.00 wieczorem zatem do tego czasu ubezpieczona mogłaby w dniu roboczym wykonywać pracę. 20.10.2019r. była to niedziela.

Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia (...) r. do (...) r.